पुरा 'अभूद् देवसेनाख्यो राजा मतिमतां वरः,
श्रावस्ती 'इति पुरी तस्य राजधानी बभूव च । 63
तस्यां च पुर्याम् अभवद् बणिग् एको महाधनः,
तस्य 'उदपद्यत 'अनन्यसदृशी दुहिता किल । 64
उन्मादिनी 'इति नाम्ना च कन्यका सा 'अपि पप्रथे,
उन्माद्यति यतस् तस्या रूपं दृष्ट्वा 'अखिलो जनः । 65
तनया 'इयम् अनाविद्य राज्ञो देया क्वचिन् न मे,
स हि कुप्येद् इति पिता तस्याः सो ऽचिन्तयद् बणिक् । 66
ततश् च गत्वा राजानं देवसेनं व्यजिज्ञपत्,
देव 'अस्ति कन्यारत्नं मे, गृह्यताम् उपयोगि चेत् । 67
तच् छ्रुत्वा व्यसृजद् राजा सो ऽथ प्रत्ययितान् द्विजान्,
गत्वा सुलक्षणा सा वा न वा 'इत्य् आलोक्यताम् इति । 68
तथा 'इति ते द्विजा गत्वा तां दृष्ट्वा 'एव बणिक्सुतां
उन्मादिनीं ययुः क्षोभं सद्यः संजातमन्मथाः । 69
राजा 'अस्यां परिणीतायाम् एतदेकमनास् त्यजेत्
राजकार्याणि, नश्येच् च सर्वं, तस्मात् किम् एतया । 70
इति च प्रकृतिं प्राप्ता द्विजाः संमन्त्र्य ते गताः,
कुलक्षणा सा कन्या 'इति मिथ्या राजानम् अब्रुवन् । 71
ततो राज्ञा परित्यक्तां स ताम् उन्मादिनीं बणिक्
तत्सेनापतये प्रादाद् अन्तर्जातविमाननां । 72

Digitized by Google